باید توانمند شوند، پرورش یابند و امکان شکوفایی به آنان داده شود.

دومین رکن حیاتی پارادایم فرصت و امکان برای ایران، منطقه پیرامونی آن است. ایران با داشتن مرز با پانزده کشور، در یک چهارراه بی‌نظیر اوراسیایی قرار دارد. مهم‌تر آنکه، منطقه دارای پیوندهای تاریخی و فرهنگی عمیق و گسست‌ناپذیری است که طی قرن‌ها توسط شاعران، عارفان، فیلسوفان و دانشمندان ایرانی بافته شده است. این پیوندها در برابر تغییر امپراتوری‌ها، تهاجمات و آشوب‌ها پایدار مانده‌اند.

با این وجود، همکاری منطقه‌ای واقعی همچنان دست‌نیافتنی باقی مانده است. در چندین دهه فعالیت دیپلماتیک، در تدوین ابتکاراتی مشارکت داشته‌ام که همواره به دلیل پارادایم سوءظن و تهدید خنثی شده‌اند. از پیشنهاد امنیت خلیج فارس در طول جنگ ایران و عراق، تا اعلامیه ناکام همکاری با همسایگان در ساحل جنوبی خلیج‌فارس پس از تجاوز عراق به کویت در سال ۱۳۶۹ (۱۹۹۰)، و ابتکارات بعدی مانند «مجمع گفت‌وگوی منطقه‌ای»، «پیمان عدم تجاوز»، «پویش صلح هرمز (طرح امید)»، «انجمن گفت‌وگوی مسلمانان غرب آسیا (موده)»، و آخرین مورد یعنی «شبکه خاورمیانه برای پژوهش و پیشرفت اتمی (مِناره)»؛ همه این ابتکارات به دلیل بی‌اعتمادی متقابل با تردید مواجه‌شدند.

اما تنش‌آفرینی‌های اخیر اسرائیل، ادراک جدیدی از آسیب‌پذیری مشترک در منطقه ایجاد کرده است. اکنون یک پنجره فرصت حیاتی وجود دارد. ایران، همراه با بحرین، مصر، عراق، اردن، کویت، عمان، قطر، عربستان سعودی، سوریه، ترکیه، امارات متحده عربی و یمن - و با امکان گسترش به پاکستان، آسیای مرکزی و قفقاز - باید از این فرصت استفاده کند. تحت نظارت ملل متحد، می‌توانیم میثاق جدیدی با گذار راهبردی از پراکندگی به هم‌افزایی ایجاد کنیم. کریدورهای مشترک انرژی، چارچوب‌های قوی عدم اشاعه و همکاری هسته‌ای، همکاری اقتصادی و وحدت فرهنگی می‌توانند به پیش‌ران رفاه مشترک تبدیل شوند.

از منظر پارادایم فرصت و امکان، ایران و حتی روسیه و ترکیه می‌توانند توافق اخیر بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان در واشنگتن را نه به‌عنوان تهدید، بلکه فرصتی ببینند؛ فرصتی برای احیای پیشنهاد پیشین همکاری ترانزیتی در قفقاز بین ایران، روسیه و ترکیه، به همراه ارمنستان، جمهوری آذربایجان و گرجستان. توافق جدید زمینه‌ای جهانی فراهم می‌کند که ابتکار منطقه‌ای ما در سال ۲۰۱۹ را امکان‌پذیرتر و پایدارتر می‌سازد. همزمان فرصت‌های سرمایه‌گذاری بی‌نظیری برای بخش خصوصی در ایالات متحده و سایر کشورها ایجاد خواهد کرد.

شاید به دلیل سرخوردگی ایران از تجربیات گذشته، سومین رکن تغییر پارادایم، یعنی دیپلماسی جهانی، چالش‌برانگیزترین باشد. با این وجود، من به‌طور قاطع معتقدم که ایران و جامعه جهانی منافع وجودی مشترکی در پشت سر گذاشتن آن تجربیات و ساختن آینده‌ای متفاوت دارند.

ایران طی دهه‌ها سهم قابل‌توجهی در ثبات جهانی داشته است. به‌عنوان عضو مؤسس ملل متحد، بانی ابتکارات برجسته‌ای بوده است: پیشنهاد سال ۱۳۵۳ (۱۹۷۴) برای ایجاد منطقه عاری از سلاح هسته‌ای در خاورمیانه، ابتکار «گفت‌وگوی تمدن‌ها» در سال ۱۳۷۶ (۱۹۹۷)، و برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) در سال ۱۳۹۴ (۲۰۱۵). متأسفانه، قدرت‌های بزرگ جهان همواره این ابتکارات نیک‌اندیشانه ایرانی را ناکام کرده‌اند.

الگوی تاریخی آشکار است: واکنش تهاجمی غرب به ملی‌سازی نفت ایران در سال ۱۳۳۰ (۱۹۵۱) که به کودتای ۱۳۳۲ (۱۹۵۳) انجامید؛ حمایت آن از تجاوز صدام حسین علیه ایران در سال ۱۳۵۹ (۱۹۸۰)؛ اقداماتش که امکان داد اسرائیل صاحب صدها کلاهک هسته‌ای شود؛ برچسب زدن به ایران به‌عنوان بخشی از «محور شرارت» در سال ۱۳۸۱ (۲۰۰۲)، علیرغم همکاری ایران پس از ۱۱ سپتامبر؛ و کارزار بی‌امان دروغ‌پردازی علیه برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران. عجیب‌تر آنکه، این یورش توسط اسرائیل پیگیری شده که از امضای پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (ان‌پی‌تی) خودداری کرده و به داشتن زرادخانه بزرگ هسته‌ای نامشروع معروف است.

سرگذشت برجام نماد وعده‌های تحقق‌نیافته دیپلماسی است. این توافق در سال ۱۳۹۴ (۲۰۱۵) در سراسر جهان به‌عنوان پیروزی دیپلماتیک مورد تحسین قرار گرفت. اما تصمیم ترامپ برای خروج از توافق سه سال بعد، به‌طور عمیقی اعتقاد به دیپلماسی را در داخل ایران خدشه‌دار کرد. فراتر از تحریم‌های خردکننده، اقدام اخیر اروپا برای فعال‌سازی سازوکار حل اختلاف برجام در میانه حملات رژیم صهیونیستی به تاسیسات ایران، به‌شدت ریاکارانه است. اروپا به‌طور سیستماتیک به مدت هفت سال از انجام تعهدات خود در چارچوب برجام و قطعنامه‌های شورای امنیت ملل متحد قصور کرد. معامله اصلی - عادی‌سازی روابط اقتصادی در ازای پایبندی تأییدشده هسته‌ای - زمانی درهم شکست که ایالات متحده از برجام خارج شد و ناتوانی و یا بی‌رغبتی اروپا به اجرای تعهداتش حتی در سازوکارهای اقتصادی ابتدایی مانند سازوکار پیشنهادی خود موسوم به اینستکس - ابزاری برای دور زدن تحریم‌های آمریکا - ثابت شد. ایران، در مواجهه با عدم پایبندی ایالات متحده و سه کشور اروپایی - فرانسه، آلمان و بریتانیا - از سال ۱۳۹۶ تا ۱۴۰۰ (۲۰۱۷-۲۰۲۱) به‌طور قانونی اقدامات جبرانی برجام را فعال کرد. به‌جای پایبندی به دیپلماسی، سه کشور اروپایی در ماه ژوئن صراحتاً حملات نظامی رژیم صهیونیستی علیه ایران را تأیید کردند؛ فردریش مرتس، صدراعظم آلمان، حتی تا آنجا پیش رفت که گفت رژیم صهیونیستی دارد «کار کثیف» غرب را انجام می‌دهد. تأیید جنگ توسط اروپا و سپس توسل به سازوکار حل اختلاف دیپلماتیک توافق هسته‌ای - برای همان اهدافی که جنگ در تحقق آن‌ها شکست خورد - باور ایران به دیپلماسی را بیش از پیش خدشه‌دار کرده است.

با توجه به این سابقه تلخ تاریخی، متقاعد کردن مردم و دولت ایران به دیپلماسی به عنوان یک امکان و فرصت چالشی بزرگ خواهد بود. اما گزینه جایگزین - مسیر جنگ‌های بی‌پایان - بی‌تردید منجر به فروپاشی نظم منطقه‌ای، افراط‌گرایی فزاینده و هرج‌ومرجی می‌شود که غرب آسیا و فراتر از آن را دربرخواهد گرفت. این مسیر خطر غرق شدن ایالات متحده و غرب در باتلاقی با ابعادی تاریخی را در پی دارد.

ایالات متحده و اروپا - و نه‌فقط ایران - دارای منافع وجودی در تشویق تغییر پارادایم مورد بحث هستند. آنها با انتخاب جنگ در میانه مذاکرات، عملاً در دیپلماسی را به‌روی خود بسته‌اند. اکنون بار مسئولیت تغییر مسیر بر دوش آن‌هاست، اگر انتظار پاسخ متقابل از سوی ایران را دارند. ایران نیز با مشارکت در یک گفت‌وگوی چندوجهی، آینده‌نگر و نتیجه‌محور، منافع زیادی به‌دست می‌آورد - و مصائب عظیمی را دفع می‌کند. مسیر پیش رو می‌تواند شامل ایجاد یک شبکه منطقه‌ای برای عدم اشاعه و همکاری هسته‌ای صلح‌آمیز (طرح مناره)، احتمالاً همراه با یک توافق عدم تجاوز بین ایران و آمریکا باشد.

ما نمی‌توانیم گذشته را نادیده بگیریم، و نباید از آموختن از آن دست بکشیم. اما باید از زندانی شدن در شکست‌های گذشته خودداری کنیم. در غیر این صورت، خود را محکوم به تکرار حلقه بی‌پایان فجایع می‌کنیم. جنگ‌افروزان با بستن هر پنجره‌ای به‌روی دیپلماسی رشد می‌کنند. ما باید فرصت را برای تحکیم پارادایم مخرب تهدید و خاموش کردن امید از آن‌ها بگیریم. زمان انتخاب اکنون فرا رسیده است. انتخاب برای ایران، منطقه و قدرت‌های جهانی روشن است: تکرار فاجعه‌بار گذشته، یا شجاعت ساختن مشترک آینده. اکنون زمان تغییر پارادایم است.

ایالات متحده و اروپا - و نه‌فقط ایران - دارای منافع وجودی در تشویق تغییر پارادایم مورد بحث هستند. آنها با انتخاب جنگ در میانه مذاکرات، عملاً در دیپلماسی را به‌روی خود بسته‌اند. اکنون بار مسئولیت تغییر مسیر بر دوش آن‌هاست، اگر انتظار پاسخ متقابل از سوی ایران را دارند. ایران نیز با مشارکت در یک گفت‌وگوی چندوجهی، آینده‌نگر و نتیجه‌محور، منافع زیادی به‌دست می‌آورد - و مصائب عظیمی را دفع می‌کند

رویکردهایش تغییراتی صورت دهد و درست در همین زمان است که دخالت ایالات متحده در یک شریان اصلی ژئواکونومیک در مرز شمالی ایران، به واشنگتن فرصتی می‌دهد تا ایران را زیر نظر داشته باشد.

علاوه براین، با گذشت زمان، TRIPP می‌تواند به ایالات متحده اجازه دهد تا نفوذ خود را در شرق دریای خزر گسترش دهد. آسیای مرکزی منطقه‌ای از جهان است که نفوذ ایالات متحده از نظر تاریخی در آن در ضعیف‌ترین شکل ممکن بوده است. پس از جنگ جهانی دوم و زمانی که ایالات متحده به یک ابرقدرت تبدیل شد، این منطقه کاملاً تحت کنترل اتحاد جماهیر شوروی بود. پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی نیز این منطقه تحت نفوذ روسیه باقی ماند. با توجه به دشمنی آمریکا با ایران، ایالات متحده هیچ نقطه دسترسی به آسیای مرکزی نداشت و این ضعف نفوذ حتی زمانی که کم و بیش افغانستان را اشغال کرده بود به وضوح دیده می‌شد. از سوی دیگر، چین به طور آهسته و پیوسته در بخش عمده‌ای از یک دهه پیش، از طریق ابتکار کمربند و جاده به آسیای مرکزی نفوذ کرده است. این کشور در پروژه‌های معدن، انرژی، زیرساخت‌ها، مخابرات و قدرت نرم در قزاقستان، ازبکستان، ترکمنستان، تاجیکستان و قرقیزستان سرمایه‌گذاری‌های زیادی کرده است. به طور خلاصه، پکن حداقل تا حدی خلأ ناشی از خروج روسیه در این منطقه را پر کرده است. به عنوان مثال، در ماه مه سال ۲۰۲۳، اجلاس چین و آسیای مرکزی برگزار شد. این اجلاس مجمعی دیپلماتیک است که در حال حاضر هر دو سال یک بار برگزار می‌شود.

شی جین‌پینگ، رئیس جمهوری چین در این نشست میزبان همتایان خود از هر پنج کشور آسیای مرکزی در شهر شیان در شمال مرکزی چین بود. دومین اجلاس در ماه ژوئن در قزاقستان برگزار شد. چین تجارت بدون مانع، سرمایه‌گذاری در صنایع، اتصال منطقه‌ای، مواد معدنی سبز، نوسازی کشاورزی و تبادلات مردمی با این منطقه را در اولویت قرار داده است. تلاش‌ها برای اتصال این منطقه به غرب چین از طریق مسیر حمل و نقل بین‌المللی ترانس خزر که به عنوان کریدور میانی نیز شناخته می‌شود، ادامه دارد. چین هنوز از مزیت جغرافیایی در منطقه برخوردار است، بنابراین احتمالاً در آینده قابل پیش‌بینی دست بالا را در آنجا خواهد داشت. مگر اینکه واشنگتن و مسکو در مورد اوکراین به تفاهمی برسند که به روسیه زمان لازم برای بازیابی جایگاه خود را بدهد. در هر صورت، دخالت ایالات متحده در قفقاز جنوبی فرصت قابل توجهی برای واشنگتن و تهدید بالقوه‌ای برای ایران است.

آگهی آراهیات حل اختلاف موضوع ماده یک قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی شناسه آگهی: ۱۹۷۲۰۷۰

در اجرای ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه اجرایی قانون یادشده اسامی افرادی که اسناد عادی یا رسمی آنان در هیات مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک بجنورد مورد رسیدگی و تایید قرار گرفته جهت اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در دو نشریه آگهی‌های ثبتی (کثیرالانتشار و محلی) به شرح ذیل آگهی می‌گردد: بخش دو بجنورد پلاک ۷۳- اصلی اراضی قاضی بند یغمورا- ششدانگ یک قطعه باغ از پلاک ۵۳ فرعی از ۷۳ اصلی فوق به مساحت ششدانگ ۱۶۸۷/۱۳ مترمربع ابتیاعی آقای براتعلی براتی به میزان چهار دانگ از ششدانگ و خانم گوهر براتی به میزان دو دانگ مشاع از ششدانگ از محل مالکیت رسمی آقای محمد خاکی برابر رای شماره ۲۳۷۵ و ۲۳۷۶-۱۴۰۴ مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۲۲ لذا بدینوسیله به فروشندگان و مالکین مشاعی و اشخاص ذینفع در آرای اعلام شده ابلاغ می‌گردد چنانچه اعتراضی دارند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند معترضین باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نمایند و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهند در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه ننماید اداره ثبت مبادرت به صدور سند خواهد نمود. ضمنا صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۲۶

سیاوشی - منطقه یک بجنورد

آگهی آراهیات حل اختلاف موضوع ماده یک قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی شناسه آگهی: ۱۹۷۲۰۵۹

در اجرای ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه اجرایی قانون یادشده اسامی افرادی که اسناد عادی یا رسمی آنان در هیات مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه یک بجنورد مورد رسیدگی و تایید قرار گرفته جهت اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در دو نشریه آگهی‌های ثبتی (کثیرالانتشار و محلی) به شرح ذیل آگهی می‌گردد: بخش دو بجنورد پلاک ۷۵- اصلی اراضی قره‌خان بندی ۱- ششدانگ یک قطعه باغ در قسمتی از پلاک ۳۹ فرعی ۷۵- اصلی به مساحت ۱۷۸۰/۸۱ مترمربع ابتیاعی آقای علی اصغر رحیمی از محل مالکیت رسمی سیدمحمد ایزی برابر رای شماره ۲۵۶۱-۱۴۰۴- مورخه ۱۴۰۴/۰۴/۳۰ لذا بدینوسیله به فروشندگان و مالکین مشاعی و اشخاص ذینفع در آرای اعلام شده ابلاغ می‌گردد چنانچه اعتراضی دارند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند معترضین باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نمایند و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهند در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه ننماید اداره ثبت مبادرت به صدور سند خواهد نمود. ضمنا صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۲۶

سیاوشی - منطقه یک بجنورد

شرکت ملی صنایع پتروشیمی
شرکت پژوهش و فناوری پتروشیمی (سهامی خاص)

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی مناقصه‌گران

کد فراخوان پایگاه اطلاع رسانی مناقصات: ۵۳۱۹۷۶۷۴

نوبت دوم

شرکت پژوهش و فناوری پتروشیمی در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقصه خرید خدمات نقلیه ستاد و مرکز تهران از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام کند.

(شماره ثبت مناقصه در سامانه ستاد: ۲۰۰۴۰۹۰۲۶۰۰۰۰۰۰۳) کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir انجام خواهد شد. به پیشنهادهای واصله خارج از سامانه ستاد ترتیب اثر داده نخواهد شد.

نحوه دریافت اسناد مناقصه: متقاضیان می‌توانند از ساعت ۰۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۵ تا ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۰۱، منحصراً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برای دریافت اسناد اقدام کنند.

مبلغ برآورد: ۲۳۸،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال

نوع و مبلغ تضمین فرآیند ارجاع کار: نوع تضمین مطابق بند الف ماده ۵ آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی و مبلغ ۱۱'۹۰۰'۰۰۰'۰۰۰ ریال (این ضمانت‌نامه از تاریخ صدور باید به مدت سه ماه اعتبار داشته باشد و بنا به درخواست کتبی دستگاه مناقصه‌گزار باید به مدت سه ماه دیگر قابل تمدید باشد.)

نشانی مناقصه‌گزار: تهران، میدان ونک، خیابان ملاصدرا، خیابان شیراز جنوبی، کوچه سرو، پلاک ۲۷

توضیحات:

- در این مناقصه، ارائه گواهی‌های تأیید صلاحیت پیمانکاری و صلاحیت ایمنی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی توسط مناقصه‌گران الزامی است.
- شرح خدمات و نمونه فرم ارزیابی کیفی بر روی سایت شرکت به آدرس www.npc-rt.ir قابل مشاهده است.
- پاکت پیشنهادی مناقصه‌گری گشوده خواهد شد که حد نصاب امتیاز ارزیابی کیفی (۶۰ امتیاز) را کسب کند.
- لازم است مناقصه‌گران اصل مدارک پاکت الف (تضمین فرآیند ارجاع کار) خود را تا قبل از جلسه بازگشایی پاکت‌های ارزیابی کیفی به نشانی مناقصه‌گزار، دبیرخانه کمیسیون مناقصات ارسال کنند. (تلفن تماس: ۸۸۶۰۷۰۷۲-۰۲۱)
- مدت اعتبار پیشنهادات ۹۰ روز از آخرین مهلت امکان تغییر پاکت ج خواهد بود.

چنانچه قبلاً عضو سامانه ستاد نشده‌اید، برای انجام مراحل عضویت با شماره‌های: مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱، دفتر ثبت‌نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸ تماس گرفته و یا به آدرس اینترنتی سامانه مراجعه شود.

شناسه آگهی: ۱۹۸۱۷۹۸

روابط عمومی

دیپلمات‌ها

رایزنی لاریجانی با گریگوریان

دبیران شورای امنیت ملی ایران و ارمنستان درباره همکاری‌های تهران-ایروان رایزنی کردند. «آرمن گریگوریان» شورای امنیت ملی جمهوری ارمنستان و «علی لاریجانی» دبیر شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران در یک گفت‌وگوی تلفنی درباره همکاری‌های دوجانبه دو کشور رایزنی کردند. طبق بیانیه وبگاه شورای امنیت ملی ارمنستان که منتشر شده است، گریگوریان در این رایزنی تلفنی انتصاب لاریجانی به دبیری شورای عالی امنیت ملی ایران را تبریک گفت و برای او در این سمت مهم، آرزوی موفقیت کرد. گریگوریان با تاکید بر اینکه روابط میان تهران و ایروان نهادینه شده است، ابراز اطمینان کرد که طرفین حوزه‌های جدید همکاری در آینده نزدیک را شناسایی خواهند کرد. لاریجانی نیز ضمن تشکر از پیام گریگوریان، تاکید کرد که روابط با ارمنستان از اهمیت راهبردی برای ایران برخوردار است. دبیر شورای عالی امنیت ملی تاکید کرد که روابط دوجانبه ایران و ارمنستان همواره نتایج مثبتی در پی داشته و او آماده است تا در چارچوب همکاری چندوجهی میان طرفین، سهم خود را ایفا کند. در پایان این گفت‌وگو، لاریجانی همتای ارمنستانی خود را به ایران دعوت کرد.

تقویت همکاری‌ها با روسیه

وزیر امور خارجه در دیدار سرکنسول جدید ایران در آستاراخان روسیه بر ضرورت تقویت همکاری‌های فی‌مابین تهران-مسکو تاکید کرد. «احمد حیدریان» سرکنسول جدید جمهوری اسلامی ایران در آستاراخان روسیه پیش از عزیمت به محل ماموریت با «سیدعباس عراقچی» وزیر امور خارجه ایران دیدار و گزارشی از حوزه ماموریت و ظرفیت‌های موجود و برنامه پیشنهادی خود برای پیشبرد کار در مسئولیت جدید ارائه کرد. وزیر امور خارجه ایران در این دیدار با اشاره به اهمیت روابط جمهوری اسلامی ایران و روسیه، بر ضرورت تقویت همکاری‌های فی‌مابین به‌خصوص در زمینه‌های اقتصادی، تجاری، بازرگانی، فرهنگی و کنسولی و اهتمام به امور ایرانیان خارج از کشور در حوزه محل ماموریت تاکید کرد. حیدریان پیش از این در مسئولیت‌های رئیس اداره اطلاع‌رسانی و بولتن سیاسی، معاون سفارت جمهوری اسلامی ایران در روسیه و رئیس اداره دانشجویی، بورس‌ها و مدارس خارج از کشور اداره کل کنسولی وزارت امور خارجه خدمت کرده است.

انتقاد از نقض اخلاق قضایی

معاون وزیر خارجه ایران از حمایت نایب‌رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از رژیم صهیونیستی انتقاد کرد. «کاظم غریب‌آبادی» معاون حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، حمایت نایب‌رئیس دیوان لاهه از رژیم صهیونیستی را «نقض تکان‌دهنده اخلاق قضایی توصیف کرد.» «جولیا سِبوتینده» که اهل اوگانداست، گفته بود: جهان علیه اسرائیل بود و خداوند برای اینکه در کنار اسرائیل باشم، روی من حساب باز کرده است. غریب‌آبادی در این خصوص در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: نایب رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری آشکارا از اسرائیل، رژیمی که پرونده‌های متعددی در دیوان دارد، جانبداری می‌کند. این جانبداری آشکار، اعتبار دیوان بین‌المللی دادگستری را تضعیف می‌کند و اصل بنیادین بی‌طرفی قضایی را نقض می‌کند.